

Ontmoeting

van 'Zomaar' een echtpaar uit de parochie

De Voorhof is voor ons altijd een plek van "ontmoeten" geweest. Toen we zo'n 43 jaar geleden op dansles zaten, gebeurde dat in de zaal de Beuk. Daar ontmoetten we onze eerste vrienden, een onderwijzersechtpaar uit Biddinghuizen. Toen onze kinderen werden gedoopt, hun communie deden, het vormsel hebben ontvangen, familie of vrienden in het huwelijk traden en het leven van dierbare overledenen werd herdacht, kwamen we in de Voorhof bij elkaar. Daar deelden we lief en leed. Daarnaast was het een plek waar wij de koorrepetities van Belcanto, de avonden van Zijaktief, het stembureau, de Voorhofdagen, de weekenddiensten, de feestjes, de jubilea, de vergaderingen enz. meemaakten.

Belangrijk daarbij was de binnenkomst met een begroeting, van Ria en Henk Potgieter, een gastheer of gastvrouw of zomaar iemand die je daar zag of ontmoette.

Het ontmoeten van mensen die je op den duur bijna allemaal wel van gezicht en soms ook bij naam kende, gebeurde daar vanzelf. Door dezelfde ingang gingen al die mensen naar binnen, ieder met zijn eigen intentie, naar zijn eigen zaaltje wat aangegeven stond op het bord, maar vaak samenkomend in de foyer. Als vanzelfsprekend trokken veel mensen met elkaar op, of je nou protestant was of katholiek. Het maakte niet uit en vooral binnen Belcanto zag je van het begin af aan onderling respect en vriendschap ontstaan. Er werd op een open en hartelijke manier samen gewerkt. Het was zo vanzelfsprekend...

De ruimte die het meeste rust gaf, was voor ons de kerkruimte waar de vieringen werden gehouden van de parochie. Zomaar even een moment van stilte. Vrijwel geruisloos plaatsnemen en je vanzelfsprekend en van harte welkom voelen. Gewoon even alle druktes buiten laten en daar zijn, zonder iets te moeten, te ontmoeten, tot rust te komen.

Je verbonden voelen, met de anderen die er zijn of komen.

In elkaars nabijheid zijn, elkaar nabij zijn, of gewoon alleen maar er zijn.

Soms met je gedachten ergens anders, soms om stil te worden en samen te bidden of te zingen. Het was allemaal goed.

Nu bezoeken we soms de nieuwe kerkzaal. Een mooie, sfeervolle, lichte en rustgevende ruimte is het geworden. De plek van binnenkomst in de kerkzaal is mooier dan voorheen. De 'Moons ramen' komen veel beter tot hun recht en springen in het oog. Maar ook de prachtige zonnestrallen en de vormgeving van het altaar daarin doorgetrokken, vormen een mooi geheel. De entree van het kerkgedeelte, aan de kant van de parkeerplaats, door een en dezelfde ingang, de parkeerruimte dichtbij, het is allemaal goed bedacht.

Door de huidige omstandigheden is er nog niet vaak de mogelijkheid geweest om ter plekke samen te komen. Dat is jammer, maar gaat ongetwijfeld weer gebeuren.

Gelukkig kunnen de vieringen zelf wel door enkele mensen worden opgenomen en bijgewoond. Door de voortreffelijk aangelegde technische mogelijkheden, kunnen we online alles vanuit onze huizen volgen. Iets nieuws waar we mee te maken hebben in deze coronatijd, maar wat ons ook weer naar meer andere mogelijkheden heeft leren zoeken.

We kijken er naar uit om in de nabije toekomst weer mensen te kunnen ontmoeten in de Voorhof. Het liefst met een kopje koffie/thee erbij na de viering, om echt even dicht bij de

ander te zijn en een gesprek aan te kunnen gaan. Want een plek om elkaar te ontmoeten, willen we graag weer vinden daar in de Voorhof.